

1 Ιανουαρίου 2021

2020: Η χρονιά που υπερχείλισε η ελπίδα! (Στέλιος Κούκος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Image not found or type unknown

Τμήμα ψηφιδωτού δαπέδου του 4ου αιώνα π.Χ. από την Αλικαρνασσό της Μικράς Ασίας που ανακαλύφθηκε το 1857 και σήμερα βρίσκεται στο Βρετανικό Μουσείο.

Κάθε νέα χρονιά αποτελεί έτος ελπίδας!

Έτσι ήταν και το 2020 που μόλις αποχαιρετήσαμε!

Χωρίς ελπίδα δεν υπάρχει αύριο, δεν υπάρχει σήμερα, δεν υπάρχει ούτε το χτες!

Χωρίς ελπίδα δεν υπάρχει καν διαχωρισμός του χρόνου.

Όλα συμφύρονται σε μια σκοτεινή μαύρη τρύπα: Άχρονη, αδιέξοδη, μαρτυρική! Γι' αυτόν που εμφορείται την απέλπιδα και ματαιότητα της ζωής! Όλα τα βλέπει, αλλά και τα νιώθει και τα ζει μαύρα.

Η ελπίδα περιέχει χρώματα εξαίσια και αντίστοιχες μουσικές και κάνει την ζωή πολυποίκιλη και καρδιακά πανέγχρωμη!

Ο κόσμος υπάρχει και συνεχίζει να υπάρχει εν ονόματι της ελπίδας!

Η έλλειψη ελπίδας αποτελεί φραγμό για οποιαδήποτε σχέση, αφού ο άλλος γίνεται απειλή! Ένας επιτήδειος που караδοκεί. Μια υποψήφια κόλαση!

Τίποτε δεν μπορεί να προχωρήσει χωρίς ελπίδα!

Πολύ περισσότερο κάθε προσπάθεια για να δραπετεύσουμε από καταστάσεις δεινές! Δύσκολες και φαινομενικά απελπιστικές χωρίς δυνατότητα καμιάς διαφυγής!

Την ελπίδα μαθαίνουν να καλλιεργούν όσοι δοκιμάζουν και θέλουν να ξεφύγουν από κινδύνους σωματικούς και ψυχικούς! Από πάσα αιχμαλωσία!

Αλλά, ναι, και η ελπίδα θέλει καλλιέργεια!

Όπως όλα τα φυτά και τα λουλούδια ενός ωραίου κήπου!

Όπως όλα τα ωραία χρώματα που δημιουργεί στην παλέτα του ο ζωγράφος για το έργο του!

Όπως οι νότες που αίφνης νιώθει ο μουσικός να τον ανασταίνουν! Και να μας παρασέρνουν και μας σε ανείπωτες καταστάσεις!

Με την ελπίδα βαθιά ριζωμένη μέσα μας το βλέμμα μας γίνεται οξύ, διακρίνει λεπτομέρειες! Μαθαίνει να μην αρκείται στην επιφάνεια των πραγμάτων και των γεγονότων και οποιαδήποτε μονοσήμαντη ανάγνωση τους!

Το 2020 ήταν χρονιά ελπίδας!

Και νιώθω ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να το δικαιολογήσουμε αυτό, αφού εξ αρχής αυτό ήταν! Ο χρόνος είναι ελπίδα! Όσο υπάρχει το παλεύουμε! Ελπίζουμε!

Από το έτος που αποχαιρετήσαμε, μάλλον κακοπροαίρετα, η ελπίδα ξεχείλιζε σε κάθε απελπισία που μας πρότασσε! Μας κερνούσε ακατάπαυστα και χωρίς τελειωμό!

Και εμείς προτάσσαμε και καταφεύγαμε στην ελπίδα!

Σε μια συνεχή αειφόρα καλλιέργειά της!

Ακόμη και για τους ανθρώπους που χάναμε!

Σκεφτείτε πόση ελπίδα για την σωτηρία τους επενδύθηκε!

Από οικείους, συγγενείς, φίλους, γνωστούς αλλά και ευαίσθητους αγνώστους ανθρώπους!

Πόση μαρτυρική και αιμάτινη ελπίδα κατατέθηκε στα νοσοκομεία!

Πόση θυσιαστική αγάπη που έκανε να αναβλύζει η ελπίδα μέσα από τον πόνο!

Από γιατρούς, νοσηλευτές, πληρώματα ασθενοφόρων, διοικητικούς υπαλλήλους!

Μέχρι που και οι ίδιοι έφταναν να νοσήσουν!

Και πλέον έπρεπε και αυτοί να παλέψουν και να ελπίσουν και ως ασθενείς για να επανέλθουν! Η ελπίδα στο αποκορύφωμά της! Θεραπευτής και ασθενής συνάμα!

Και με ιατρικές γνώσεις βασανιστικές που προσπαθούσαν να τους βυθίσουν στην απελπισία!

Και, όμως, έπρεπε να βρίσκονται στο μετερίζι της ελπίδας και να την καλλιεργούν για να επανέλθουν νικητές και ελπιδοφόροι στον στίβο της έμπρακτης μετάδοσης της υγείας της ελπίδας!

Γιατί η ελπίδα είναι η πρώτη υγεία στον άνθρωπο!
Το κατ' εξοχήν φάρμακο και εμβόλιο για κάθε ύπαρξη!

Κάποιοι που νόσησαν μιλούν για το κουράγιο και την ελπιδοφόρα στήριξη που τους μετάγγιζαν γιατροί και νοσηλευτές. (Πράγμα που τους έσωσε)!

Κάποιοι, όμως, από τους τελευταίους δεν τα κατάφεραν ούτε οι ίδιοι!

Κοιμήθηκαν ως άγγελοι της ελπίδας! Μάρτυρες επ' ελπίδι...

Φοβερές ιστορίες καταγράφηκαν και συγκίνησαν, ράγισαν καρδιές!

Πόσες, λοιπόν, ευγενικές, ελπιδοφόρες και ειρηνοφόρες ψυχές βγήκαν μπροστά για να αναστήσουν την ελπίδα που έμοιαζε λιθοβολείται, να σκοτώνεται από τις καρδιές των ανθρώπων; Όταν όλοι έβλεπαν την ελπίδα να πεθαίνει ή έστω να δοκιμάζεται σε όλο τον πλανήτη!

Άνθρωποι που βγήκαν μπροστά και φώτισαν ξανά το χάος και μετέδωσαν την ελπίδα που οι ίδιοι έτρεφαν και κουβαλούσαν μέσα τους! Καρπό της πνευματικής τους κατάστασης! Ελπιδοφόροι της εσωτερικής και πνευματικής ειρήνης!

Και ο λόγος τους ήταν βάλαμο στις δοκιμαζόμενες, κουρασμένες και ανήσυχες ψυχές!

Και μετά, όλη η επιστημονική κοινότητα που αγωνίστηκε για να τιθασεύσει το φαινόμενο! Να το καταγράψει, να το μετρήσει, να το προδιαγράψει, να το εξηγήσει, να το αποτρέψει!

Θέλει κότσια και ελπίδα να αντιμάχεσαι τον θάνατο!

Ενίοτε μάλιστα, να συγκρούεσαι με το ίδιο το αποκαλυπτικό θηρίο, του αυτουργού και κατά συρροήν δολοφόνου! Όταν βγαίνεις αντιμέτωπος μπροστά του!

Και πράγματι, πολλοί άνθρωποι σε όλον τον πλανήτη, βγήκαν και εκτέθηκαν πολλαπλώς απέναντί του αναζητώντας την ελπίδα, κοιτώντας το θηρίο κατάματα!

Αλλά και πόση έμπρακτη ελπίδα κατέθεσαν τόσοι άνθρωποι που έπρεπε να βρίσκονται οπωσδήποτε στην καθημερινή δουλειά τους! Σε ποικίλες εργασίες και δουλειές εξυπηρέτησής μας! Άλλοι ήρωες και αυτοί! Έχοντας αφήσει στο σπίτι να τους περιμένουν οι οικείοι τους με αγωνία και βεβαίως με ελπίδα! Και οι ίδιοι να συνεχίζουν να προσφέρουν ελπίζοντας και μόνον ελπίζοντας!

Αλλά και πόση λαχταρά ελπίδας αναπτύχθηκε από όλους μας για την επιστροφή στην παλιά μας ζωή! Που αίφνης, και ολοφάνερα, φάνηκε μπροστά μας ως μία παραδεισιακή, ειδυλλιακή κατάσταση που χάσαμε μέσα από τα χέρια μας! Και, βεβαίως, εμείς δεν την εκτιμούσαμε και τόσο! Κάτι ή πολλά μας έλειπαν! Την ζωή μας καταναλώνουμε επί τόπου! Χωρίς αναστολές! Νομίζαμε πως ήταν δική μας και ότι θέλαμε την κάναμε! Και χωρίς καμιά άλλη προοπτική!

Αλλά και τότε, και ουσιαστικά, έλειπε η γονιμοποιός των πάντων ελπίδα!

Η ζωηφόρος των πάντων αγάπη που σε κάνει να διακρίνεις!

Να γεύεσαι! Να βλέπεις και να απολαμβάνεις!

Την ίδια την ζωή, βεβαίως, και όχι τα ποικίλα καταναλώσιμα είδη της!

Και το αντίστοιχο πλουσιοπάροχα προσφερόμενο θέαμα!

Ζωντανό και... λάιβ ή ψηφιακό!

Ήταν ο καλός λογισμός που έλειπε και μεμψιμοιρούσαμε!

(Βεβαίως ο κακός λογισμός δηλητηριάζει ακόμη και στις μέρες κάθε ελπιδοφόρα προσπάθεια. Δυστυχώς...).

Ο καλό λογισμός, συνώνυμο της ελπίδας μεταμορφώνει τα "αδιέξοδα" σε ευκαιρίες! Και πιο πολύ σε αυτογνωσία! Αυτή η ίδια πόρτα που οδηγεί στην καρδιά και κατά συνέπεια στον Θεό, όπως θα έλεγε ο αββάς Ισαάκ ο Σύρος!

Γι' αυτό όταν μαυρίζει η ζωή και σκοτεινιάζουν τα πάντα είναι ηλίου φαεινότερο πως μας λείπει η πίστη, η θυσιαστική αγάπη και η όμορφη και δημιουργική ελπίδα!

Αλλά πρέπει να έχουμε υπόψιν μας, και πως όταν πλεονάζει η απελπισία υπερχειλίζει η λαχτάρα της ελπίδας! Και αυτή μας αναγεννά!

Γιατί δεν πεθαίνει ποτέ η ελπίδα! Γιατί αν πέθαινε μαζί της θα πέθαινε και η ζωή!

Καλή χρονιά! Καλό 2021!